SLOVENSKÉ

S V Ä T É P A Š I E

NA NEDEĽU SMRTNÚ

NA NEDEĽU KVETNÚ

A NA VEĽKÝ PIATOK

Zostavil Thdr. Ján M. Petrik

Pre potreby svojho zboru zaopatril

Rev. Michael Milec

Cirkev Svätej Trojice, Detroit, Michigan 1978

SVÄTÉ PAŠIE

Tieto jednotné slovenské Pašie zostavené sú z harmónie všetkých štyroch evanjelií podľa vydania Novej zmluvy z roku 1952, opatrené veršami medzitextových nábožných piesní v slovenčine a rozdelené na tri časti:

1. V nedeľu Smrtnú, 2. v nedeľu Kvetnú a 3. na Veľký piatok.

Vlastné vydanie Rev. Michael Milec
(Bratislava, 1966)

Detroit, 1978

NEDEĽA SMRTNÁ (PAŠIOVÁ)

Poriadok:

1. Predspev: (Nápev Antifóny)

Kňaz: Ajhľa, vstupujeme do Jeruzalema!
Zbor: A splní sa všetko o Synovi človeka, čo napísali proroci.
Kňaz: A vydajú Ho pohanom, odsúdia na smrť, zbičujú a zabijú,
Zbor: Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.
Kňaz: Verná je to reč a hodná, aby ju všetci prijali,
Zbor: Že Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov.
Kňaz: Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému,
Zbor: Ako bola na počiatku, i teraz i vždycky in na veky vekov. Amen.

Úvodná pieseň: (Nápev: Ježiš, Pán života mého.)

1. Ježiš k smrti kráča smelo,/svätá pravda zaznieva
   priatelia von plačú vrelo,/zlostný svet sa vysmieva;
   neprestraší zlá Ho rada,/lebo jedneho len hľadá:
   spasenia to večného/pokolenia ľudského.
2. Víťazstvo už temer slávia/zaslepenci šialení,
   pokrytci si v srdciach vravia:/ "Už sme oslobodení
   od strachu, že sláva, statok / príde naisto už v zmätok;
   Jeho slová v tú dobu / nezaznejú od hrobu!"
3. Pravda však i z hrobu volá,/ k nebesiam sa vynáša
   nevinnosť jak Ábelova,/ škodné bludy zapláša;
   skrze krvi prelievanie/ jej priam nový život kanie,
   aj keď Ježiš umiera,/ rastie v Neho dôvera.
4. Milovať mám, Ježiš, Teba, / to je vďačnosť srdečná,
   od lži zachovávať seba,/ to je pravda bezpečná;
   nech ma, čo chce, trápi, bolí/ vtomto plačlivom údolí,
   v pravde ako na skale / zotrvám ja trvale.

ANTIFÓNA: Kňaz: Ježiš Kristus ponížil sa a bol poslušný do smrti,

ZBOR: A to až do smrti na kríži.

POZDRAV: Kňaz: Pán Boh ráč byť s vami!
ZBOR: I s duchom tvojím!

KOLEKTA: Kňaz spieva modlitbu.

Zbor: Amen. Amen. Amen.

KŇAZ: Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.
Milí bratia a sestry! Vypočujte históriu utrpenia a smrti Pána a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ako nám ju zaznačili evanjelisti Matúš, Marek, Lukáš a Ján.

ZBOR: (nápev: Nebeský Pán)
Spasiteľu,/ daj, nech lásku vrelú/ k Tebe v srdciach vždy máme,/ keď o Tvojom umučení/ zbožne rozjímame.

KŇAZ: Ježiš vyšiel spolu s učeníkmi do krajov Cezarey Filipovej. Keď sa osamote modlil, boli s Ním len učeníci. Spýtal sa ich: "Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?" Odpovedali Mu: "Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, iní za Jeremiáša a zasa iní hovoria, že niektorý z dávnych prorokov vstal z mŕtvych." Opýtal sa ich: "A vy za koho ma pokladáte?" Odvetil Mu Šimon Peter: "Ty si Kristus, Syn Boha živého." Odpovedal mu Ježiš: "Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach."

ZBOR: (Nápev: Verím to pevne.)
Pane, keď vzhliadam na velebnosť svätú/ Tvojho života, s duchom pravdy spätú;/ tým sa len viera vo mne znovu množí,/ žes' Ty Syn Boží.

KŇAZ: Potom začal Ježiš Kristus svojim učeníkom poukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a že musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a že musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. Vtedy pojal Ho Peter stranou a začal Ho odhovárať: "Božechráň, Pane! To sa Ti nesmie stať!" On sa však obrátil a riekol Petrovi: "Choď mi z očú, satan, na pohoršenie si mi, pretože nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské." A učeníkom riekol: "Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, berie svoj kríž na seba deň po deň a tak ma nasleduje. Lebo kto by si chel zachrániť dušu, stratí ju -ale kto by stratil dušu pre mňa a pre evanjelium, nájde ju a zachráni. Veď čo prospeje človeku, keby získal aj celý svet, ale samého seba by stratil a duši by si uškodil? A akú náhradu dá človek za svoju dušu? Kto by sa v tomto cudzoložnom, hriešnom pokolení hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca a so svätými anjelmi, a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov."

ZBOR: Smieť žiť pre Krista, pre Neho mrieť,/ ó, to je blaho nad ktoré niet;/ ::Hodno zaň trpieť, hodno bojovať,/ ach hodno cele opustiť svet. ::

KŇAZ: Keď spolu chodili po Galilei, Ježiš nechcel, aby niekto zvedel o tom. Lebo poučoval učeníkov a hovoril im: "Dobre si zapamätajte tieto reči, lebo Syna človeka vydajú ľuďom do rúk a zabijú, po troch dňoch vstane z mŕtvych." I zarmútili sa náramne. Ale nerozumeli tej reči, a bola skrytá pred nimi, aby ju nepochopili. A obávali sa opýtať Ho na tú reč.
Keď boli na ceste do Jeruzalema, Ježiš pojal stranou dvanástich a hovoril im: "Ajhľa, vstupujeme do Jeruzalema, a splní sa všetko o Synovi človeka, čo napísali proroci. Lebo vydajú Ho veľkňazom a zákonníkom, odsúdia Ho na smrť a vydajú pohanom. Potom sa Mu budú posmievať a potupia Ho a budú pľuvať na Neho, a zbičujú

Ho i zabijú, ale na tretí deň vstane z mŕtvych." Oni však nič nerozumeli z toho, a bolo im to slovo skryté, ani nechápali, čo im hovoril.

ZBOR: (Nápev: Poděkujmež Kristu Pánu.)
Svet už vedel v dávnych časoch,/ Boh mu to dal znať v prorockých hlasoch,/ že sa Kristus k ľudu zníži/ a položí život zaň na kríži.

KŇAZ: Vtedy prišli k Nemu Jakub a Ján, synovia Zebedeovi aj ich matka, a povedali Mu: "Majstre, chceme, aby si nám urobil, o čo Ťa prosíme." A On im povedal: "Čo chcete, aby som vám urobil?" Vtedy sa Mu poklonila matka a riekla: "Rozkáž, aby títo moji dvaja synovia sedeli Ti jeden na pravici a druhý na ľavici v Tvojom kráľovstve."
Ale Ježiš im riekol: "Neviete, o čo prosíte. Či môžete piť z kalicha, z ktorého Ja mám piť, a byť pokrstení krstom, ktorým som Ja krstený?" A oni Mu odpovedali: "Môžeme." Na to riekol im Ježiš: "Z kalicha, z ktorého Ja pijem, budete piť a krstom, ktorým som Ja krstený, budete pokrstení; avšak dať vám, aby ste mi sedeli na pravici alebo na ľavici, nie je mojou vecou, ale dostane sa tým, ktorým to môj Otec pripravil." Keď to počuli ostatní desiati, mrzeli sa na oných dvoch bratov. Ale Ježiš povolal ich k sebe a povedal im: "Viete, že tí, čo sú pokladaní za vladárov národov, panujú nad nimi a mocnári vykonávajú svoju moc nad nimi. Nie tak má byť medzi vami; ale kto by medzi vami chcel byť veľký, nech vám je služobníkom a kto by medzi vami chcel byť prvý, nech je sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých."

ZBOR: (Nápev: Kristus, príklad pokory.)
Kristus, príklad pokory,/ Boh náš milostivý,/ dáva život, pre ktorý/ dušu našu živí;/ pre hriešneho človeka/ prišiel dolu z neba,/ tajomne tak znížil sa,/ obetoval seba.

KŇAZ: Keď to povedal, išiel vopred, poberajúc sa do Jeruzalema. Keď sa priblížil a videl mesto, zaplakal nad ním a riekol: "Ó, keby si v taký to deň poznalo aj ty, čo ti je ku pokoju; ale je to teraz skryté pred tvojimi očami; lebo prídu na teba dni, že ťa tvoji nepriatelia obožénú valom a obkľúčiac, zovrú zo všetkých strán a zrovnajú ťa so zemou, i tvoje dietky a nenechajú z teba kameňa na kameni, preto že si nepoznalo času svojho navštívenia.- Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, čo boli posielaný k tebe! Koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje dietky, ako si sliepka zhromažďuje kuriatka pod krídla, a nechceli ste. Ajhľa, zanecháva sa vám dom váš pustý. Lebo hovorím vám: Neuvidíte ma odteraz, až dovtedy, dokiaľ nepoviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!"

ZBOR: (Nápev: Odvráť, ó Bože.)
Pokánie čiňme,/ bo čas krátky máme,/ príde Pán k súdu/ prv, než sa nazdáme;/ Nech sa bezbožník/ z toho neposmieva,/ že Boh zhovieva.

KŇAZ: Keď Ježiš vzkriesil Lazára, mnohí zo Židov, ktorí prišli k Márii a videli, čo učinil, uverili v Neho;-ale niektorí z nich odišli k farizejom a rozpovedali im, čo Ježiš urobil. Preto veľkňazi a farizeji zvolali radu a vraveli: "Čo robiť? Lebo ten človek činí mnohé divy. Ak Ho necháme tak, všetci uveria v Neho; prídu Rimania a zaujmú nám aj krajinu, aj národ." Ale jeden z nich, Kaifáš, ktorý bol toho roku veľkňazom, im povedal: "Vy nič neviete, ani neuvážite, že lepšie bude pre vás, keď jeden človek umrie za ľud a nezahynie celý národ." To však nepovedal sám od seba, ale-

ako veľkňaz toho roku - prorokoval, ze Ježiš má umrieť za národ, a nie len za národ, ale aj aby zhromaždil rozptýlené dietky Božie. Od toho dňa boli rozhodnutí, že Ho zabijú. Preto Ježiš nechodil už verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko púšte, do mesta menom Efraim, a pobudol tam s učeníkmi. A bola blízko židovská Veľká noc, a mnohí z krajiny šli pred Veľkou nocou do Jeruzalema očistiť sa. Hľadali Ježiša a stojac v chrame, zhovárali sa: "Čo myslíte? Že by, ozaj, neprišiel na slávnosti?" Ale veľkňazi a farizeji vydali rozkaz:"Keď sa niekto dozvie, kde je, nech to oznámi, aby Ho zlapali."

ZBOR: (Nápev: K Tebe, ó Bože môj.)
Môj Bože, k Tebe blíž,/ len k Tebe blíž,/ hoc by ma tlačila/ ťarcha a kríž;/ môj spev leť v Tvoju ríš,/ môj Bože,k Tebe blíž,/ môj Bože, k Tebe blíž,/ len k Tebe blíž.

KŇAZ: Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár,ktorého Ježiš bol vzkriesil z mŕtvych. Pripravili Mu tam teda pohostenie v dome Šimona Malomocného, a Marta posluhovala; Lazár bol medzi tými, ktorí stolovali s Ním. Tu Mária vzala funt pravej, veľmi drahej nardovej masti, prišla k Nemu, rozbila alabastrovú nádobu a masť vyliala Mu na hlavu, keď sedel za stolom; pomazala Ježišovi aj nohy a poutierala Mu ich svojimi vlasmi. a dom naplnil sa vôňou masti. Tu jeden z Jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý Ho chel zradiť, povedal:"Prečo nepredala túto masť za tristo denárov a nedala ich chudobným?" Ale to povedal, nie že by mu bolo šlo o chudobných, ale že bol zlodej, a kedže pokladnička bola u neho, brával z nej, čo do nej vkladali. Aj niektorí učeníci sa namrzeli a povedali si medzi sebou;"Načo bola táto strata masti?" I dohovárali jej. Keď to spozoroval Ježiš, riekol im:"Čo zarmucujete túto ženu? Nechajte ju! Veď mi preukázala dobrý skutok; lebo chudobných vždy budete mať so sebou a keď budede chcieť, budete im môcť dobre činiť, ale mňa nebudede mať vždy. Ona urobila, čo mohla; keď mi totiž túto masť vyliala na telo, vopred pomazala mi telo na pohreb. Veru hovorím vám:Kdekoľvek na širom svete bude sa kázať toto evanjelium, na jej pamiatku bude sa hovoriť aj o tom, čo urobila."

ZBOR: (Nápev: Spočívejte již v pokoji.)
Ježiš k smrti na ceste je,/ myseľ má mrieť hotovú,/ a Mária naňho leje/ predrahú masť nardovú;/ telo Jeho cti každý,/ poklad drahý to navždy;/Cirkev telom Krista majme:/jej a blížnym pomáhajme.

KŇAZ: Druhého dňa veľký zástup, ktorý prišiel na slávnosti, počujúc, že Ježiš prichádza do Jeruzalema, nabral palmových ratolestí a vyšiel Mu naproti. Keď sa Ježiš priblížil k Jeruzalemu a prišiel do Betfage, k vrchu menovanému Olivetským, poslal dvoch učeníkov a riekol im:"Choďte do dediny, ktorá je naproti, a hneď, ako vkročíte do nej, nájdete oslicu a s ňou priviazané osliatko, na ktorom ešte nikdy nikto nesedel; odviažte a priveďte mi ho. A ak by vám niekto hovoril niečo, povedzte, že Pán ho potrebuje a že ho hneď pošle späť." I odišli tí, čo boli poslaní, a našli všetko, ako im bol povedal, osliatko priviazané o bránu vonku na ceste, a odviazali ho. Keď odväzovali osliatko, povedali im jeho majitelia:"Čo robíte, že odväzujete to osliatko?" Odpovedali im, ako prikázal Ježiš:"Pán ho potrebuje"; a nechali ich. I priviedli oslicu a osliatko k Ježišovi, kládli na osliatko svoje rúcha, a On posadil sa naň. Toto sa stalo, aby sa naplnilo slovo prorokovo:"Povedzte dcére sionskej: Ajhľa, tvoj kráľ prichádza krotký, sediac na osle, a to na osliatku ťažnej oslice. " Jeho učeníci sprvu nerozumeli

tomu, ale keď Ježiš bol oslávený, vtedy sa rozpomenuli, že to bolo napísané o Ňom a že Mu tak urobili. A veľký zástup rozprestieral rúcha na cestu, iní sekali ratolesti zo stromov v poli a hádzali po ceste. Keď sa však blížil ku svahu vrchu Olivetského, celé množstvo učeníkov začalo radostne, mohutným hlasom chváliť Boha za všetky divy, ktoré videli, a volali:"Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom. Pokoj na nebi a sláva na výsostiach." Ale niektorí farizeji zo zástupu Mu hovorili:"Majstre, zakáž to svojim učeníkom!" Odpovedal im a riekol:"Hovorím vám:Ak títo budú mlčať, kamenie bude kričať." Zástupy však, ktoré šli pred Ním a za Ním, volali:"Hosanna Synovi Dávidovmu! Požehnaný,ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ izraelský! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! Hosanna na výsostiach!"

ZBOR. (Nápev:Ach,zustaň.)
Plesaj, dcéra Sionská,/Kráľ Tvoj ide k tebe,/ by ti cestu ukázal/ cez kríž v slávne nebe.

KŇAZ: Keď vstúpil do Jeruzalema, vzrušilo sa celé mesto a hovorili:"Kto je tento?" A zástupy odpovedali:"To je prorok Ježiš z Galilejského Nazareta." Aj zástup, ktorý bol s Ním, keď Lazára vyvolal z hrobu a vzkriesil z mŕtvych, svedčil o tom. Farizeji si však hovorili: "Vidíte, nič nepomôžete! Ajhľa,svet išiel za Ním." Potom Ježiš vošiel do chrámu a keď si všetko popozeral, išiel s dvanástimi do Betánie, lebo už bolo neskoro.

ZBOR: (Nápev: Ó, ujmi ruku mojí.)
Ó, ujmi moju ruku a sám ma veď,/v tom hriešnom sveta hluku daj k cieľu spieť;/ ja neviem, kadiaľ, Pane, sa pustiť mám,/ chcem cítiť Tvoje ramä; veď, kde chceš sám.

KŇAZ: Keď druhého dňa prišiel Ježiš do Jeruzalema, vošiel do chrámu. V chráme našiel ľudí, čo predávali voly, ovce a holuby, i peňazomencov, ktorí sedeli tam. A urobil si bič z povrázkov a začal vyháňať všetkých, ktorí predávali a kupovali v chráme, aj ovce a voly, peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly a predavačom holubíc lavice a nedovolil nikomu prenášať cez chrám náčinie, a povedal:" Odneste to odtiaľto, nerobte trhovisko z domu môjho Otca." Potom ich učil, hovoriac:"Či nie je napísané:Môj dom má byť domom modlitby pre všetky národy? Ale vy ste z neho urobili peleš lotrov." Prehovorili teda Židia a riekli Mu:"Aké znamenie nám ukážeš, že toto robíš?" Odpovedajúc im Ježiš, riekol:"Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím." Povedali Mu na to Židia:"Štyridsaťšesť rokov budovali tento chrám, a Ty ho postavíš za tri dni?" Ale On hovoril o chráme svojho tela; keď potom vstal z mŕtvych, rozpomenuli sa Jeho učeníci, že to povedal, a uverili Písmu i slovu, ktoré povedal Ježiš. A učil každý deň v chráme.

ZBOR: (Nápev:Bože, velký od večnosti.)
Najkrajšia je služba v chráme,/ Božie slovo sladké je,/ jak včielky tu med zbierame/ viery, lásky, nádeje;/ šťastný ten, čo nocou dňom/ večnú spásu hľadá v ňom.

KŇAZ: Tu pristúpili k Nemu v chráme slepí, chromí, a uzdravoval ich. Keď veľkňazi a zákonníci videli divy, ktoré činil, i deti, ktoré volali v chráme:"Hosanna Synovi Dávidovmu!", namrzeli sa a povedali Mu:" Či čuješ, čo títo hovoria?" Ježiš im odpovedal:"Áno! Či ste nikdy nečítali: Z úst nemluvniatok a kojencov pripravil si si chválu?" - Keď sa zvečerilo, vyšiel z mesta.
Medzi tými, čo prišli vykonať pobožnosť na slávnosti, bolo niekoľ-

ko gréckych prozelytov. Títo pristúpili teda k Filipovi,ktorý bol z Galilejskej Betsaidy, a prosili ho, hovoriac:"Pane, chceme vidiet Ježiša."

ZBOR: (Nápev:Kde jsi muj premilý.)
Teba srdce moje žiada dychtivo,/ bez Teba i tak mu na zemi clivo;/ mojej duše poklad:meno Tvoje,/poteš zarmútené srdce moje.

KŇAZ: Filip išiel a povedal Ondrejovi,- potom Ondrej a Filip išli a oznamili to Ježišovi. Odpovedajúc im Ježiš, riekol:"Prišla hodina, aby osláveny bol Syn človeka. Veru, veru vám hovorím: Ak zrno pšeničné, ktoré padlo do zeme, neodumrie, ostane samo; ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto si miluje dušu, stratí ju, a kto si nenávidí dušu na tomto svete, zachová ju pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde budem ja, tam bude i môj služobník. Ak mi niekto slúži uctí ho Otec. Teraz mi je duša rozrušená, a čo povedať:"Otče, zbav ma tejto hodiny? Ale veď som na to prišiel k tejto hodine. Otče, osláv svoje meno!" I prišiel hlas z neba:"Oslávil som a ešte oslávim!" Tu zástup, ktorý tam stal a to počul, hovoril:"Zahrmelo!" Iní povedali:"Anjel prehovoril k Nemu!" I povedal Ježiš:"Nie pre mňa zaznel tento hlas, ale pre vás. Teraz bude vyhodené knieža tohto sveta. A ja, keď budem povýšený zo zeme, pritiahnem vsetkých k sebe." To povedal, aby označil, akou smrťou mal umrieť.
Keď Ježiš skončil všetky tieto reči, riekol svojim učeníkom:"Viete, že o dva dni bude Veľká noc, hod veľkonočného baránka a slávnosti nekvasených clebov, a Syna človeka vydajú, aby Ho ukrižovali."
Vtedy sa zišli veľkňazi, zákonnici a starší ľudu vo dvorane veľkňaza, ktorý sa menoval Kaifáš, a uzniesli sa, že lstivo chytia a zabijú Ježiša. Ale povedali:"Nie vo sviatok, aby nepovstala vzbura medzi ľudom."

ZBOR: (Nápev vlastný, žalmový.)
Prečo sa búria národy/ a ľudia vymýšľajú daromnosti?/ Zoskupujú sa zemskí králi a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinu/ a proti Jeho pomazanému;/ Spretrhajme ich okovi/ a zhoďme zo seba ich putá!/ Ten však, čo býva v nebesiach, sa smeje,/ Pán sa im vysmieva.

KŇAZ: Vtedy vošiel satan do Judáša, menovaného Iškariotským, jedneho z dvanástich; a ten odišiel, aby im Ho zradil. Zhovárali sa s veliteľmi chrámovej stráže, ako im Ho vydá, a spýtal sa:"Čo mi chcete dať a ja vám Ho zradím?" Ako to počuli, zaradovali sa a sľúbili mu dať peniaze. A on privolil. I vyplatili mu tridsať strieborných. Odvtedy hľadal vhodnú príležitosť, aby Ho zradil bez prítomnosti ľudu.

ZBOR: (Nápev: Ježiš,Pán života mého.)
Biskupi, hľa, najali si/ lakomného Judáša,/ ktorý sa, jak žiadali si,/ zradou Pána unáša; striebro si nad Majstra vážil,/ preto sa Ho zradiť snažil;/ tam,kde vládne lakomosť,/tam vyhasla láska, ctnosť.

KŇAZ: V prvý deň nekvasených chlebov, keď zabíjali velkonočného baránka, prišli učeníci k Ježišovi a povedali Mu:"Kde chceš, aby sme Ti pripravili hod veľkonočného baránka?" I poslal dvoch učeníkov, Petra a Jána, a povedal im:"Chodte, pripravte nám ho, aby sme jedli. Keď budete vchádzať do mesta, stretne vás človek, ktorý ponesie džbán vody. Choďte za ním do domu, do ktorého vojde, a povedzte majiteľovi domu:"Majster odkazuje: Čas môj je blízko, u teba

zasvätím hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi. A on vám ukáže veľkú dvoranu na poschodí už vystrojenú; tam nám ho pripravte." Učeníci vyšli a prijdúc do mesta, našli všetko tak, ako im bol povedal; i pripravili hod veľkonočného baránka.
Keď sa zvečerilo, prišiel Ježiš s dvanástimi. A keď prišla hodina, sadol si za stôl a dvanásti apoštolovia s Ním. Tu im povedal:"Túžobne som si žiadal jesť s vami tohto veľkonočného baránka, prv ako by som trpel; lebo hovorím vám, že ho nikdy viac nebudem jesť, len uz dokonalého v kráľovstve Božom."
A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, dobrorečil, lámal a dával učeníkom, hovoriac:"Vezmite, jedzte! Toto je moje telo, ktoré sa za vás vydáva; to čínte na moju pamiatku!" Potom po večeri vzal kalich, dobrorečil,dával im a riekol:"Pite všetci z neho! Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás a za mnohých na odpustenie hriechov; to čínte, kedykoľvek budete piť, na moju pamiatku! Veru, hovorím vám, že oddnes nebudem piť z tohoto vinného plodu až do onoho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca."

ZBOR: (Nápev: Ozdobiž se, duše milá.)
Ježiši, Ty chlieb náš pravý,/ Kto Ťa má, je živý, zdravý;/ buď mi Tvoj hod na spasenie, /nedaj jesť na odsúdenie;/ ach, šťastný som v bratskom zväzku,/ keď prijímám Tvoju lásku;/ jak tu teraz, tak ma hosti/ tiež tam potom vo večnosti!

KŇAZ: Ježiš vidiac, že Mu Otec všetko dal do rúk a že od Boha vyšiel a k Bohu ide, vstal od večere, zložil rúcho a vezmúc zásteru, opasal sa. Potom nalial vody do umývadla, začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol opásaný. Tak prišiel až k Simonovi Petrovi, ale ten Mu povedal:"Či mi, Pane, Ty chceš umývať nohy?" Odpovedajúc mu Ježiš,riekol :"Čo ja robím, to ty teraz nechápeš, ale potom pochopíš."- Keď im umyl nohy a obliekol si rúcho a znovu si sadol, riekol im:"Či viete,čo som vám učinil? Vy ma nazývate Majstrom a Pánom, a dobre hovoríte, lebo tím som.Keď teda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste si povinní navzájom umývať nohy; dal som vam totiž príklad, aby ste aj vy činili tak, ako som vam já učinil. Veru, veru, vám hovorím: Nie je sluha väčší ako Jeho pán, ani posol nie je väčší ako ten, kto ho poslal. Keď to viete, blahoslavení ste, ak podľa toho aj konáte."

ZBOR: (Nápev: Márnost v světě.)
A či to div , Pane Ježiši,/ svojím keď si nohy umyl/ z lásky, ako sluha najnižší?/ čin väčší však si učinil:/ svätú krv si vyliať sám dal,/ tak sa hriešných duší ujal.

KŇAZ: "Nehovorím o všetkých vás; ja viem, ktorých som vyvolil,-ale aby sa naplnilo písmo: Ten,ktorý jedol moj chlieb, pozdvihol pätu proti mne."- ked toto Ježiš povedal, vzrušil sa v duchu a osvedčil toto:"Veru, veru, vam hovorím: Jeden z vás ma zradí." Učeníci v rozpakoch pozreli jeden na druhého, o kom hovorí. A začali sa hádať medzi sebou, ozaj, ktorý z ních by to bol, čo by to urobil. Zarmútili sa veľmi a začali sa Ho spytovať rad- radom:"Či som to ja, Pane?" Odpovedal im:"Jeden z dvanástich, ktorý so mnou omáča ruku v mise, ten ma zradí. Hľa ruka môjho zradcu dotýka sa spolu so mnou jedla. Syn človeka síce ide, ako je napísané o Ňom; ale beda človeku, ktorý Ho zrádzuje: Lepšie by mu bolo, keby sa nebol narodil." Jeden z učeníkov, ktorého Ježiš miloval, bol najbližšie k lonu Ježišovmu. Tomu dal Šimon Peter znamenie a riekol mu;"Spýtaj sa, kto je to, o kom hovori?" On sa teda naklonil k hrudi Ježišovej a povedal Mu:"Pane, kto je to?" Ježiš odpovedal: "Ten je

to, komu podám omočený skyvu." Na to omočiac skyvu, vzal ju a podal Judášovi, synovi Šimona Iškariotského. A Judáš, ktorý Ho zradzal, riekol:"Či som to ja, Majstre?" Odvetil mu:"Ty si povedal. Ale čo robíš, rob rýchlo!" Nikto zo spoluhodujucich však nerozumel, prečo mu to povedal. Judáš vzal teda skyvu a hned vyšiel. A bola noc.

ZBOR: (Nápev:Jestliže se líbí Bohu.)
Ježiš pozná Judašovo/ podlé, hriešne zmýšľanie,/ pri večeri zjavi radu,/ ktorá v mysli mu tanie;/ Bože, ktorý hladíš v srdce/ vyslyš naše prosby vrúcne:/ pokrytectvo vzdiaľ od nás!

KŇAZ: Keď Judáš vyšiel,riekol Ježiš:" Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený v Ňom. A keď je Boh oslávený v Ňom, aj Boh oslávil Jeho v sebe a hneď Ho oslávi. Dietky, ešte máličko som s vami. Budete ma hľadať, ale ako som Židom povedal, aj vám hovorím teraz: Kam ja idem, ta vy nemôžete prísť. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali; ako som vas ja miloval, aby ste sa milovali aj vy. Potom poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete milovať vospolok."

ZBOR:(Nápev: Jak jest líbezná.)
Aká ľúbezná/ a Bohu príjemná/ je bratská svornosť,/ láska a úprimnosť;/ Duch Boží o tom/ svedčí v Písme svätom;/ i my žime v nej.

KŇAZ: Riekol Mu Šimon Peter:" Pane, kam ideš?" Ježiš odpovedal:"Kam ja idem, ta teraz nemôžeš ísť za mnou, ale neskôr pôjdeš za mnou." Riekol Mu Peter:"Pane, prečo nemôžem teraz ísť za Tebou? Ja dušu položím za Teba!" Odpovedal mu Ježiš:"Dušu položíš za mňa? Vy všetci sa pohoršíte na mne tejto noci, lebo je napísané: Budem biť pastiera a rozprchnu sa ovce stáda. Ale po svojom vzkriesení predídem vás do Galiley." Odpovedal Mu Peter:"Ak sa aj všetci pohoršia na Tebe, ja sa nikdy nepohorším." Tu povedal Pán:"Šimon,Šimon, ajhľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu; ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera nezanikla. A ty časom, až sa obrátiš, utvrdzuj svojich bratov." On Mu však odpovedal:" Pane, hotoví som ísť s Tebou aj do väzenia, aj na smrť." Ježiš mu riekol:"Veru, veru ti hovorím, že dnes,tejto noci, prv ako kohút zaspieva tri razy zapries, že ma znáš." On však tým väčšmi zdôrazňoval:"A čo by som aj umrieť mal s Tebou, nikdy Ťa nezapriem." Podobne hovorili aj všetci ostatní učeníci.

ZBOR: (Nápev dekujit, milý Pane.)
Daj mi stále vyznávať/ pred zlým svetom vieru pravú/ a k Tebe sa priznávať/ nehľadieť na moc, ni slávu,/ čo by mohlo ma odlúčiť/ od tej pravdy istej;/ nedaj sa mi vylúčit /z cirkvi Tvojej, v slove čistej!

PIESEŇ PRED KÁZŇOU: (Poděkujmež Kristu Pánu.)
1. Poďakujme Kristu Kraľu/ a vzdávajme Jemu čest a chválu,/ On pre svoje umučenie/ ráčil nám dať hriechov odpustenie.
2. Z neba zstúpil, ponížil sa,/ z Marie On panny narodil sa,/ tri a tridsať liet pracoval,/ až na kríži zemskú púť dokonal.
3. Pre to Svoje umučenie/ daj nam Kriste, hriechov odpustenie,/ nech nás minie večný plameň,/zachovaj nás,Pane Kriste,Amen.

KÁZEŇ; Modlitby...

VERŠ PIESNE PO KÁZNI:
Ach, ach,/ ach človeče, ach človeče,/ poľutuj srdečne,/

ach, ach/ ach, Pán Kristus znáša bolesti/ pre naše hriechy, nerestí;/ ach pohľaď v ľútosti,/ ach, zaplač v žalosti!

OFERA;- VYZNANIE VIERY

POZDRAV: Pán Boh ráč byť s vami!
ZBOR: I s duchom tvojím.

Kolekta: Kňaz spieva modlitbu
ZBOR: Amen. Amen. Amen.

ÁRONOVSKÉ POŽEHNANIE--- Zbor: AMEN. AMEN. AMEN.

SPEV NA VÝCHOD:
Ach, ach
Pane Kriste, útočiste
všade Ty si iste,
ach, ach,
ach buď Ti naše vďakyvzdanie
za to horké umučenie,
naše vykupenie
i naše spasenie.

*
*
****
*
*
*
*

NEDEĽA KVETNÁ

PREDSPEV; Na strane prvej

ÚVODNÁ PIESEŇ: (Nápev:Nebeský Pán.)
1. Nebesky Pán,/ aby dokázal k nám/ lásku, ňouž nás vykúpil,/ naše telo na seba vzal,/ ťažkú smrť podstúpil.
2. Jeho cesta/ do sväteho mesta/ bola Kráľa slavna púť,/ ale zrak Mu rosí slza,/ že Ho tam čaká smrť.
3. Spasiteľu,/ daj, nech lásku vrelú/k Tebe v srdciach vždy máme,/ keď o Tvojom umučení/ zbožne rozjímame.
4. Nejedno, ach,/ zarmútenie a strach/ podstúpil si, v prácach mdlel;/ všetko niesols' dobrovoľne,/ bo si nás spasiť chcel.
5 Nech na súde/ poslednom nám bude/ Tvoja obeť záštitou,/ Nevinný, čo vytrpel si/ za nás, za hriešnikov.

ANTIFÓNA: Kňaz: Na to sme aj povolaní,aby sme nasledovali šľapaje Krista,
ZBOR: Ktorý trpel za nás a dal nam príklad.

POZDRAV: Kňaz: Pán Boh rač byť s vami!
ZBOR: I s duchom tvojím!

KOLEKTA: Kňaz spieva modlitbu.
ZBOR: Amen. Amen. Amen.

KŇAZ: Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista Amen.
Milí bratia a sestry! Vypocujte v pokračovaní históriu utrpenia smrti Pána a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ako nám ju zaznačili evanjelisti: Matúš,Marek, Lukáš a Ján.

ZBOR: (Nápev: Já jsem v svete dobrý boj.)
Umučenia horkého/ Pána Jezu Krista/ váž si, myseľ každého/ veriaceho čistá,/ považujúc bolestné/ Jeho sväte rany,/ ktorými bol za naše/ hriechy utýraný.

KŇAZ: I riekol Ježiš:"Činím, ako mi Otec prikázal: Vstaňte, poďme odtiaľto!" Potom zaspievali pieseň. A Ježiš vyšiel a pobral sa podľa obyčaje na vrch Olivetský a nasledovali Ho aj Jeho učeníci. I hovoril im:"Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa. V dome môjho Otca je mnho príbytkov; keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja? A cestu, kam idem, znáte." Riekol Mu Tomáš:"Nevieme, Pane, kam ideš; ako by sme teda znali cestu?" Ježiš mu povedal:"Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa. Keby ste ma boli poznali, boli by ste znali aj môjho Otca. Ale odteraz Ho už znáte a videli ste Ho." Riekol Mu Filip:" Pane, ukáž nam Otca, a postačí nám." Ježiš mu riekol:"Taký dlhý čas som s vami a nepoznal si ma,Filip? Kto mňa videl, videl Otca. - Ak ma milujete, zachovávajte Moje prikázania. A ja budem prosiť Otca, a dá vam iného Utešiteľa, aby bol s vami až na veky, - Ducha pravdy, ktoreho svet nemôže prijať, preto že Ho nevidí, ani nezná. Vy ho znáte, preto že pri vás ostáva a bude vo vás. Neopustím vás ako siroty, prídem k vám. Ešte máličko, a svet ma viac neuvidí, ale vy ma uvidíte; preto-že ja žijem, aj vy

budete žiť. V ten den poznáte, že ja som vo svojom Otcovi, a vy ste vo mne, ako ja som vo vás.- Utešiteľ, ten Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, Ten naučí vás všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril. Pokoj vam zanechávam, svoj pokoj vam dávam; nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nermúť sa vaše srdce a nestrachuj!"

ZBOR: (Kdo jen na Boha se spoléhá.)
Nežiaľ veľmi, keď ti trpkosti/ pokoj žitia niekdy zvlnia,/ nesmúť príliš, keď sa žiadosti/ podľa vôle nevyplnia;/ spomeň Boha v pokušení/ a poznáš Ho v potesení.

KŇAZ: "Ja som praví vinný kmeň a Môj Otec je vinár. Každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odrezáva a každú, ktorá prináša ovocie, čistí, aby viac ovocia prinášala. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám hovoril. Zostaňte vo me a ja vo vás. Ako ani ratolesť nemôža prinášať ovocie sama zo seba, len ak zostáva na vinnom kmeni, tak ani vy, len ak zostávate vo mne. Ja som vinný kmeň a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť."

ZBOR:(NÁPEV:Chvála buď na výsosti.)
Ty si, Pane, vinný kmeň,/ a my ratolesti;/ nech náš život každý deň/rastie z Tvojej zvesti;/ Duchom svojim požehnaj/ práce Ti na chválu,/ konečne nám radosť daj/ v nebi neustálu.

KŇAZ:"Toto som vám hovoril v obrazoch, ale prichádza hodina, keď už nebudem hovoriť v obrazoch, ale vám otvorene budem zvestovať o Otcovi. V ten deň budete prosiť v mojom mene, a nehovorím vám, že ja budem prosiť Otca za vás, lebo sám Otec miluje vás, pretože vy ste milovali mňa a uverili ste, že som od Boha vyšiel. Vyšiel som od Otca a prišiel na svet a zase opúšťam svet a idem k Otcovi."
I riekli Mu Jeho učeníci:"Ajhľa, teraz hovoríš otvorene a nie v obrazoch. Teraz vieme, že všetko vieš a nepotrebuješ, aby sa Ťa niekto spytoval. Preto veríme, že si od Boha vyšiel." Ježiš im odpovedal:"Teraz verite? Ajhľa, prichádza hodina a už prišla, že sa rozpŕchnete každý svojou stranou a mňa necháte samého. A predsa nie som sám, lebo Otec je so mnou. To som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, Ja som premohol svet."

ZBOR: (Napev: Ach ,jak všetko předivné.)
Svete, s tebou sa žehnám, zo sveta keď odísť mám/ do vlasti večnosti,/ ducha Bohu oddávam,/ lebo vierou poznávam,/ že príst medzi spasených mám.

KŇAZ: To povediac Ježiš, pozdvihol oči k nebu a hovoril:" Otče, prišla hodina, osláv svojho Syna,aby Syn oslávil Teba, ako si MU dal moc nad všetkými ľudmi, aby im dal všetko, čo si Ty dal Jemu, totiž večný život. A to je večný život, aby poznali Teba, jediného pravého Boha, a ktorého si poslal, Ježiša Krista. Ja som Ťa oslávil na zemi, keď som dokonal dielo, ktoré si mi dal konať,- teraz, Otče, osláv ma Ty u seba slávou, ktorú som mal pri Tebe skôr, ako svet povstal. Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Boli Tvojí a mne si ich dal, a zachovali Tvoje slovo. -Už viac nie som na svete, ale oni su vo svete, a ja idem k Tebe. Otče Svätý, tých, ktorých si mi dal, zachovavaj vo svojom mene, aby boli jedno ako my. Dokiaľ som bol s nimi, ja som zachoval v Tvojom mene tých, ktorých si mi dal, a zachránil som ich, a nik sa z nich

nestratil, len syn zatratenia, aby sa naplnilo Písmo. Ale teraz idem ku Tebe a toto hovorím vo svete, aby moju radosť mali úplnú v sebe. Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich zachoval od zlého. Posväť ich v pravde,- Tvoje slovo je Pravda. Ako si mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta. A ja sa pre nich posväcujem, aby aj oni boli posvätení v pravde. Nie len za týchto prosím, ale aj za tých, ktorí pre ich slovo uveria vo mňa, aby všetci jedno boli; ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal. -Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja,a videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta. Spravodlivý Otče, svet Ťa nepoznal, ale ja som Ťa poznal, a títo poznali, že si ma Ty poslal. Oznámil som im Tvoje meno a este oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval,bola v nich a ja aby som bol v nich."

ZBOR: (Napev:Paně dnů a Paně nocí.)
Otče, Tvoje sladké meno/ teší srdce zovrené,/ jehož zrenie obráteno/ v nebo vždy otvorené;/ na tisíc hviezd na nebi, hľa,/ Tvoja ruka rozsvietila,/ aby biedni mohli znať,/kam im treba pohliadať.

KŇAZ: Keď to Ježiš povedal, prešiel s učeníkmi za potok Kedron na miesto, ktore sa menovalo Getsemane, kde bola záhrada; vošiel do nej On a Jeho učeníci.

ZBOR: (Nápev:Ježiš,Pán života mého.)
Kristovo, hľa, utrpenie/ v záhrade sa začalo,/ ako ľudske pokolenie/ prvý hriech tam spáchalo;/ kde Adam zákon prestúpil,/ tam Kristus úzkosť podstúpil,/ kde vzniklo zatratenie,/ tam nám skvitlo spasenie.

KŇAZ: To miesto znal aj JUdáš, Jeho zradca, lebo Ježiš často chodieval ta s učeníkmi. Keď Ježiš prišiel na obvyklé miesto, riekol učení= kom:" Sadnite si tuto, zakiaľ odídem a pomodlím sa tamto. A modlite sa ,aby ste neprišli do pokušenia." Pojal so sebou Petra a oboch synov Zebedeových, totiž Jakuba a Jána, začal sa rmútiť a cítiť úzkosť. I riekol im:"Veľmi smutná mi je duša až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou!" Na to poodišiel od nich trochu, tak ďaleko, ako dohodí človek kameňom, padol na kolená a hovoril:"Abba, Otče,Tebe je všetko možné; ak chceš, odvráť odo mňa tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty; nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja."

ZBOR: (Nápev: Co Bůh činí,vše dobré jest.)
Čo Boh činí, to dobré je,/ hoc kalich piť horký mám,/ čo zlostný svet verným leje;/ zastrašiť sa však nedám./ veď dobre znám,/ že Pan Boh sám/ osladí mi horkosti,/ z všetkých bied ma vyprostí.

KŇAZ: Potom prišiel k učeníkom a našiel ich spať; i riekol Petrovi:"Šimon, spíš? Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia; duch je síce hotový, ale telo mdlé."

ZBOR: (Nápev: Volám k Tobě,Ježú Kriste.)
V boji, skúške, Bože, stojím;/ pomôž mdlému Pane môj,/ milosťou sa Tvojou kojím,/ si pomocník, sily zdroj;/ keď sa teda uzkosť blíži,/ pristúpiť rač ku mne sám,/ ja sa oddám/ Tebe v každom kríži,/ ja len v Tebe nádej mám.

KŇAZ: A zase odišiel a druhý raz modlil sa takto:" Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane Tvoja vôľa." Keď sa znova vratil, zase ich našiel spať, lebo ich oči boli unavené; a nevedeli, čo Mu odpovedať. Nechal ich teda a opäť odišiel a modlil sa tretí raz tými istými slovami. Tu ukázal sa Mu anjel z neba a posilňoval Ho. A On v smrteľnej úzkosti modlil sa ešte horlivejšie. I vystúpil Mu pot ako kropaje krvi, ktoré stekajú na zem. Keď vstal od modlitby a prišiel k učeníkom, našiel ich zase spať, unavených zármutkom ,a povedal im:"A vy len spíte a odpočívate? Dosť! Prišla hodina! Syna človeka vydajú hriešnikom do rúk. Vstaňte. Poďme! Ajhľa, priblížil sa môj zradca!"
Hneď na to ,keď ešte hovoril Ježiš, prišiel Judáš, jeden z dvanástich a s ním veľký zástup od veľkňažov, zákonníkov a starších ľudu s mečmi a kyjmi a prapor vojska s fakľami, lampášmi a so zbraňou.

ZBOR: (Nápev: Smutný čas nynejší.)
Pozri a uvidíš/ tam zradcu Judáša/ jak Ho so zástupom/ podlý cit unáša;/ dal sa zviazať Pán nevinný,/ aby zmazal tvoje viny,/ o človeče biedny!

KŇAZ: Ale Ježiš vedel všetko, čo malo prisť na Neho, a vyjdúc, riekol im:"Koho hľadate?" Odpovedali Mu:" Ježiša Nazaretského." Riekol i "Ja som!" A stal s nimi Judáš, Jeho zradca. Ako im povedal:"Ja som", ustúpili a padli na zem. Znovu sa ich teda spýtal:"Koho hľadáte?" A oni riekli:"Ježiša Nazaretského!" Odpovedal Ježiš:"Povedal som vám,že ja som. Keď teda mňa hľadáte, nechajte týchto, nech odídu." Aby sa naplnilo slovo, ktoré povedal:" Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného."

ZBOR: (Nápev: Pán Bůh jest má síla.)
Ó, rač, Bože, cirkev svoju chrániť,/ zla ju strániť/ a pred hrozbou ubrániť/ skrze nevinného/ baránka tichého,/ Syna Svojeho.

KŇAZ: Jeho zradca bol s nimi dohovorený; Povedal im totiž:"Ktorého pobozkám, ten je; Toho chyťte a odveďte opatrne." Keď teda prišiel, hneď pristúpil k Ježišovi a povedal:"Buď pozdravený, Majstre!" A pobozkal Ho. Ježiš mu riekol:"Priateľ môj, čo si prišiel?- Judá bozkom zradzuješ Syna človeka?" Keď tí, čo boli okolo Neho, vide li, čo sa chystá, spýtali sa Ho:" Pane, či udrieť mečom?" A jeden z tých, čo boli s Ježišom, Šimon Peter, ktorý mal meč, vystrel ruku, tasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Ten sa menoval Malchos. Ale Ježiš riekol Petrovi:"Schovaj meč do pošvy. Lebo všetci, ktorí berú meč, mečom zahynú. Či nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec? Či sa nazdáš, že by som nemohol prosiť Otca, a postavil by mi hneď viac ako dvanásť plukov anjelov? Ale ako by sa potom naplnili Písma, že sa to musí tak stať? Preto prestaň!" Nato dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. Vtedy oni pristúpili, položili ruky na Ježiša a zlapali Ho.

ZBOR: (Nápev: Ó, prebídná světská márnost.)
Nepriatelia krutí jali/ Pána prenevinného,/ povrazmi Ho poviazali ako lotra zlostného;/ Kriste, z prenesmiernej lásky/ rozviaž našich hriechov zväzky,/ pre svoju smrť krvavú/ daj nam slobodu pravú.

KŇAZ: V tú hodinu riekol Ježiš zástupom:"Ako na lotra vyšli ste s mečmi a kyjmi, aby ste ma zajali. Býval som deň po deň medzi vami, sedával som v chráme a učil, a nezlapali ste ma. To je tá vaša hodina a moc tmy. Ale toto všetko sa stalo, aby sa naplnili

prorocké písma. "Vtedy všetci učeníci Ho opustili a utiekli. A šiel za Ježišom mládenec, majúc len plachtu na holom tele; aj toho zlapali. Ale on pustiac plachtu ušiel nahý."

ZBOR: (Nápev: Ježiše se nespustím.)
Ježiša sa nespustím,/ veď sa za mňa obetoval,/ ostanem ja navždy s Ním,/ večný život mi daroval,/ duše mojej On skrýša;/ nespustím sa Ježiša.

KŇAZ: Keď prápor vojska, veliteľ a židovskí sluhovia zlapali Ježiša, poviazali Ho a viedli najprv k Annášovi; bol totiž testom Kaifašovi, ktorý bol toho roku veľkňazom. A KAifáš to bol, čo radil Židom, že je lepšie, aby jeden človek umrel za ľud. Šimon Peter však nasledoval Ježiša, aj iný učeník. Tento učeník bol známy veľkňazovi a vošiel s Ježišom do dvorany veľkňazovej, ale Peter zostal von pri dverách. Potom vyšiel ten druhý učeník, ktorý bol známy veľkňazovi, prehovoril s vrátničkou a voviedol Petra. A stáli tam sluhovia a drábi, ktorí si nakladli ohňa, lebo bola zima, a zohrievali sa. Aj Peter stál medzi nimi a zohrieval sa. A veľkňaz vypytoval sa Ježiša na Jeho učeníkov a na Jeho učenie, Ježiš mu odpovedal: "Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagoge a v chráme, kde sa schádzali všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Čo sa spytuješ mňa? Spýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som hovoril, - oni vedia, čo som hovoril." Ako to povedal, jeden z drábov, ktorý tam stal, udrel Ježiša po tvári a riekol: "Či tak odpovedáš veľkňazovi?" Ježiš mu odpovedal: "Ak som zle hovoril, vydaj svedectvo o zlom,- ale ak dobre, prečo ma biješ?"

ZBOR: (Nápev: Odvráť ,ó Bože.)
Čo si učinil,/ presvätý Ježiši,/ čo si zavinil,/ Baránku najtichší,/ že Ťa tak bijú,/ tŕním korunujú,/ kruto bičujú?

KŇAZ: Nato poslal Ho Annáš poviazaného ku veľkňazovi Kaifášovi, kde boli zhromaždení zákonníci a starší. Peter Ho nasledoval z ďaleka až do samého dvora veľkňazovho, kde si sadol medzi sluhov, aby videl koniec, a ohrieval sa pri ohni. Veľkňazi však a celá rada hľadali falošné svedectvo proti Ježišovi, ako Ho usmrtiť. Ale nenašli, ani keď prišlo mnoho falošných svedkov. Títo síce falošne svedčili proti Nemu, ale ich svedectvá sa nezhodovali. Konečne prišli dvaja a riekli: "My sme Ho počuli hovoriť: Môžem zboriť chrám Boží rukami postavený, a za tri dni vybudovať iný, nie rukami postavený." Ale ani takto sa ich svedectvo nezhodovalo. Tu vstal veľkňaz, zastal si prostred siene a spýtal sa Ježiša: "Nič neodpovedáš na toto, čo títo svedčia proti Tebe?" Ale Ježiš mlčal a nič neodpovedal. Riekol Mu veľkňaz: "Zaprisahávam Ťa na živého Boha, aby si nám povedal, či si Ty Kristus, Syn Boží?" Ježiš mu riekol: "Ty si riekol. Keď vám poviem, neuveríte. A keď sa aj spýtam, neodpoviete mi, ani ma neprepustíte. Ale hovorím vám: Odteraz uvidíte Syna človeka sedieť na pravici moci Božej a prichádzať na nebeských oblakoch." Tu povedali všetci: "Si teda Syn Boží?" Riekol im: "Vy hovoríte, že som." Vtedy si veľkňaz roztrhol rucho a riekol: "Rúhal sa! Či potrebujeme ešte svedkov? Ajhľa, teraz ste počuli Jeho rúhanie! Čo sa vam zdá?" Odpovedali všetci: "Hoden je smrti." Tu niektorí začali pľuvať na Neho a zakryjúc Mu tvár, bili Ho po hlave, niektorí Ho palicovali, posmievali sa Mu a hovorili: "Prorokuj! Uhádni, Kriste, kto Ťa uderil!" Potom Ho prevzali sluhovia a pohlavkovali Ho.

ZBOR: (Nápev: Hlavo plná bolestí.)
O hlava ubolená,/ ranami pokrytá/ a na posmech zdobená,/ tŕňami obvitá,/ o Hlava hodná úcty/ a venca iného;/ buď slzou pozdravená/ aj od mňa hriešneho!

KŇAZ: Peter však sedel von na dvore a zohrieval sa. Tu ho uzrela akási služobná dievka, ako sedel pri ohni, dobre si ho obzrela a povedala tým, čo stali okolo: "I tento bol s Ním, s tým Ježišom Galilejským." A oni mu riekli: "Či si aj ty z Jeho učeníkov?" On však zaprel pred všetkými a povedal: "Nie som!" A jej; "Žena, neznám Ho; ani neviem, ani nerozumiem, čo vravíš." -Potom vyšiel na nádvorie. Keď vychádzal bránou, uzrela ho iná a povedala tým, čo tam boli: "Aj tento bol s Ježišom Nazaretským!" Pochvíli uzrel ho iný a riekol aj ty si z ních." Peter odpovedal: "Človeče, nie som!" A zase zaprel s prísahou: "Neznám toho človeka." -Potom, asi po hodine ktosi iný tvrdil a hovoril: "Naozaj, aj tento bol s Ním, veď je tiež Galilejec." Onedlho pristúpili tí, čo tam stali, a znovu riekli Petrovi: "Veru, aj ty si z ních, lebo veď i nárečie ťa prezradzuje." Aj jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, mu povedal: "Či som ťa nevidel s Ním v záhrade?" Peter však znovu zaprel a začal sa zaklínať a prisáhať: "Neznám toho človeka o ktorom hovoríte. Človeče, neviem, čo vravíš!" A hneď, ešte keď hovoril, kohút zaspieval. Vtedy obrátil sa Pán a pozrel na Petra. I rozpomenúl sa Peter na Pánovo slovo, ako mu bol povedal: "Prv ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš." Spamätal sa, vyšiel a žalostne zaplakal.

ZBOR: (Nápev: O,lásko má, uslyš mné.)
Milosrdný Ježiši,/ odpusť mne, hriešnemu,/ odpusťže mojej duši,/ odpusť mne,biednemu;/ na kríži si smrť podstúpil,/ abys' hriešných ňou vykúpil,/ aj mňa,/ a aj mňa/ a aj mňa/ upadlého,/ uvädlého;/ ach príď, môj Ježiši, pozdvyhni ma,/ zo všetkých úzkostí vytrhni ma/ strápeného!

KŇAZ: Potom viedli Ježiša od Kaifáša do vládnej budovy a vydali Pontskému Pilátovi, vladárovi. A bolo včasráno. Oni však nevošli do vládnej budovi, aby sa nepoškvrnili, pretože mali jesť veľkonočného baránka. Vyšiel k ním teda Pilát a riekol im: "Akú žalobu máte proti tomuto človeku?" Odpovedali mu a riekli: "Keby tento nebol zločincom, neboli by sme ti Ho vydali." Pilát im povedal: "Vezmite Ho vy a súďte podľa svojho zákona." Odpovedali mu Židia: "Nám nie je dovolené nikoho zabiť," aby sa naplnilo slovo Ježišovo, ktorým naznačil akou smrťou mal umrieť; a začali žalovať na Neho: "Tohto sme pristihli, ako prevracal náš ľud, zakazoval dávať dane cisárovi a hovoril o sebe, že je Kristus, kráľ." Pilát vošiel teda zase do vládnej budovy a zavolajúc si Ježiša, riekol MU; "Si Ty kráľ židovský?" Odpovedal mu Ježiš: "Hovoríš to sám od seba, a či ti to iní povedali o mne?" Odpovedal Pilát: "A som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi vydali mi Ťa. Čo si urobil?"

ZBOR: (Nápev nevinnosť premilá.)
Nevinnosť premilá,/ čo si učinila?/ za koho omdlievaš,/ za koho umieraš/ tak milostne,/ hoc žalostne,/ za koho to trpíš,/ za koho mrieť musíš?

KŇAZ: A Ježiš odpovedal: "Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, mojí služobníci bili by sa za mňa, aby som nebol vydaný Židom. Ale moje kráľovstvo nie je odtiaľto." Spýtal sa Ho teda Pilát: "Tak predsa si kráľ?" Odpovedal Ježiš: "Ty hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas." Riekol mu Pilát: "Čo je pravda?" A ako to povedal vyšiel zasa k Židom a riekol im: "Ja nenachádzam na Ňom viny." Veľkňazi však mnoho všeličoho žalovali na Neho. On však nič neodpovedal. Pilát sa Ho znova a znova spytoval: "Nič neodpovedáš?

Nečuješ, čo všetko žalujú na Teba?" Ale Ježiš mu neodpovedal ani na jedno slovo, takže sa vladár veľmi divil.

ZBOR: (Nápev:Jak jest líbezná.)
" A čo je pravda?"/ Tak sa Pilát Krista/ opýtal divne,/ a Ten - Pravda- čistá,/ On ju nehľadal,/ a že to Pán sám vie,/ nič mu nepovie.

KŇAZ: Ale oni naliehali a hovorili:"Búri ľud, keď učí po celom Judsku, počnúc od Galiley až sem." Keď Pilát počul o Galilei, spýtal sa, či je tem človek z Galiley. A keď sa dozvedel, že patrí pod Herodesa, poslal Ho k Herodesovi, ktorý práve v tie dni bol v Jeruzaleme.
Keď Herodes uzrel Ježiša, veľmi sa zaradoval, lebo už dávno chcel Ho vidieť, pretože počul o Ňom a úfal sa, že uvidí nejaký div od Neho. Doliehal na Neho mnohými otázkami, ale Ježiš mu nič neodpovedal. Veľkňaz však a zákonníci stali tam a vášnive žalovali na Neho. Herodes potom, keď Ho svojim vojakmi zneuctil a sa Mu naposmieval, dal Ho obliecť do bieleho rúcha a poslal späť Pilátovi. V ten deň spriatelili sa Herodes a Pilát; predtým boli totiž nepriatelia.
Pilát zvolal teda veľkňazov, poprednýeh mužov a povedal im:"Priviedli ste mi tohto človeka, akoby odvracal ľud, a hľa, ja som Ho vypočul pred vami a nenašiel som na tomto človeku nijakej viny,pre ktorú žalujete na Neho. Ale ani Herodes; preto poslal Ho k nám, a hľa, nevykonal nič takého, za čo by zasluhoval smrť. Potrescem Ho teda a prepustím." Na každé sviatky musel im totiž prepustit jedného väzňa, ktorého si vyžiadali. A mali práve povestného väzňa, ktorý sa menoval Barabáš. Bol to lotor, uväznený s povstalcami pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. Zástup sa valil hore k Pilátovi a začal ho žiadať o to, čo im robieval. Pilát im odpovedal: "U vás je obyčaj, aby som vám na Veľku noc prepustil jedného väzňa. Ktorého si teda žiadate, aby som vám prepustil:Barabáša a či Ježiša, ktorý sa menuje Kristus, toho kráľa židovského?" Lebo vedel, že Ho veľkňazi vydali zo závisti. Veľkňazi a starší naviedli zástupy, aby žiadali Barabáša a zahubili Ježiša. Spýtal sa ich vladár:"Ktorého chcete z tých dvoch, aby som vám prepustil?" Tu skrykli všetci:"Barabáša!"

ZBOR: (Nápev:Ježiš,Pán života mého.)
Židia Krista nevinného/ ohavne potupili,/ Barabáša vražedného/ radšej si oblúbili,/ Otče,vsrdce naše pohľaď,/ Duchom Svatým nám ho nalaď,/ by sme v Pánu Ježiši/ mali poklad najvyšší.

KŇAZ: Riekol im Pilát:"Čo teda urobím s Ježišom, ktorý sa menuje Kristus?" Odpovedali všetci:"Ukrižuj Ho!" On im však po tretí raz povedal:"Ale čo zlého urobil tento? Nenašiel som na Ňom viny, pre ktorú by zasluhoval smrť. Preto potrescem Ho a prepustím." Ale oni tým hlasnejšie volali:"Ukrižuj Ho!"

ZBOR: (Nápev Rozmyšlejmež dnes.)
Všetci kričali/ ráno o deviatej;/ "Nechceme my Ho/ trpieť už tu viacej;/ na dreve kríža/ nech svoj život zloží,/keď je Syn Boží!"

KŇAZ: A ich krik zvíťazil; Pilát rozsúdil, aby sa im stalo podľa žiadosti. Prepustil im teda toho pre vzburu a vraždu uväzneného Barabáša, ktorého si žiadali, ale Ježiša vydal im po ich vôli a dal Ho zbičovať.
Vladárovi vojaci prevzali vtedy Ježiša, odviedli dnu na nádvorie, totiž do vladnej budovi, a zhromaždili okolo Neho celý prápor vojska. I vyzliekli Ho a obliekli do šarlátoveho plášťa, uplietli

veniec z tŕnia a postavili Mu ho na hlavu, do pravej ruky podali Mu trstinu, padali pred Ním na kolená a hovorili Mu posmešne:"Buď pozdravený, kráľ židovský!" Pľuvali na Neho, brali Mu trstinu a bili Ho ňou po hlave.

ZBOR: (Nápev:Ó,prebýdná světská márnost.)
Ach, čo si Ty, Jezu, zniesol/ rúhavých slov, rán a slín,/ povrazmi si zviazaný bol,/spravodlivý Boží Syn,/ Len aby si ma zachránil,/ z pút diabla, hriechu vymanil;/ ja Ti za to tisíckrát/ z tej duše chcem vďaky vzdať.

KŇAZ: Potom Pilát znovu vyšiel a hovoril im:"Ajhľa, vyvediem vam Ho, aby ste poznali, že nenachádzam na Ňom viny." Vyšiel teda Ježiš s tŕňovým vencom a v šarlátovom plášti. A Pilát im povedal:"Ajhľa, človek!" Ale ako veľkňazi a drábi uzreli Ježiša krikom volali:"Ukrižuj Ho, ukrižuj!" POvedal im Pilát:" Vezmite Ho vy a ukrižujte, lebo ja nenachádzam na Ňom viny." Odpovedali mu Židia:"My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Syna Božieho." Ked to Pilát počul, bál sa este väčšmi; znova vošiel do vládnej budovi a povedal Ježisovi:"S kadiaľ si?" Ježiš mu však neodpovedal. Riekol Mu teda Pilát:" Nehovoríš so mnou? Či nevieš, že mám moc prepustiť Ťa a mám moc ukrižovať Ťa?" Odpovedal Ježiš: "Nemal by si moci nado mnou, keby ti nebolo dané shora; preto, kto ma tebe vydal, vačší hriech má."

ZBOR: (Nápev: Ach,Bože, slyš mé lkání.)
Bez Tvojej vôle sa tu nič nedeje,/ a čo Ty konáš, Pane, to dobre je;/ ak trpím aj,/ znať mi vždy daj,/ že dopustíš len to, čo prospešné je.

KŇAZ: Od tej chvíle snažil sa Pilát prepustiť Ježiša, ale Židia kričali a volali:"Keď toho prepustíš, nie si priateľ cisárov, lebo každý, kto sa vydáva za kráľa, protiví sa cisárovi." Keď teda Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša, posadil sa na súdnu stolicu na mieste, ktoré sa volalo Litostrotos a po hebrejský Gabbata. Keď sedel na súdnej stolici, odkázala mu žena." Nemaj nič s týmto Spravodlivým! Lebo som mnoho vytrpela dnes vo sne pre Neho." Bol prípravný deň na veľkonočné slávnosti a bolo asi šesť hodín. I povedal Židom:"Ajhľa, váš kraľ!" Ale oni skríkli; "Preč s Ním, preč! Ukrižuj Ho!" Riekol im Pilát.; "Vášho kráľa ukrižovať?" Odpovedali veľkňazi: "Nemame kráľa, len cisára!" Keď Pilát videl, že už nič nepomôže, ba že je vzbura vždy vačšia, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a riekol: "Čistý som od krvi tohto Spravodlivého; zodpovednosť je na vás!" Odpovedal všetok ľud: "Krv Jeho na nás a na naše dietky!" Nato Pilát, aby vyhovel ľudu, Ježiša dal zbičovať a vydal Ho, aby Ho ukrižovali.

ZBOR: (Nápev: Ó Pane,jenž si trpel.)
Pre mňa si odsúdený,/ by som bol vykúpený,/ pre mňa si križovaný,/ by som bol zachovaný;/ preto verím srdečne,/ ze ma spasíš konečne,/ a keď umriem časne,/ dáš kráľovstvo,/ dáš kráľovstvo mi večné.

KŇAZ: Keď Judáš, Jeho zradca, videl, že Ho odsúdili, rozľútostený vrátil veľkňazom a starším tridsať strieborných a riekol: "Zhrešil som, zradiac krv nevinnú." Ale oni mu odpovedali: "Čo nás do toho? To je tvoja vec!" Hodil teda strieborné peniaze do chrámu a vzdialil sa; potom išiel a obesil sa. A zrútil sa dolu hlavou, rozpukol sa, takže mu vypadli všetky útroby. Veľkňazi vzali peniaze a riekli: "Nesmieme ich vložit do pokladnice, lebo je to cena krvi."

Poradili sa teda a kúpili za ne hrnčiarovo pole na pohrebište pre cudzincov. Preto sa to pole až podnes volá Poľom krvi, v ich reči Akeldamach. Vtedy sa splnilo, čo predpovedal prorok: "Vzali tridsať strieborných, cenu predaného, ktorého na toľko ocenili niektorí zo synov Izraela, a dali ich za hrnčiarovo pole ako mi naložil Pán."

ZBOR:(Nápev: Když príjde má hodina.)
Keď ma hriechy napadnú,/ svedomie ma začne hrýzť,/ nádeje mi uvädnú:/ k zúfaniu mi nedaj prísť,/ lež daj spomenúť na Tvoju/ bolestnú smrť, na rany;/ to ma v smrti oblaží,/ to ma iste zachráni.

PIESEŇ PRED KÁZŇOU:(Jezu Kriste,Pane milý.)
1. Ideš na kríž,Kriste milý,/ umrieť za nás, naše viny;/ i nám, veru, život bez-útešný,/ spomni, Pane, na nás, luď svoj hriešny!
2. Naša chlúba, Tvoja hana,/ Naša radosť, Tvoja rana;/ svetlom svieti Tvoja duša biela,/ a tŕň ostrý vôkol Tvojho čela.
3. Jezu Kriste, Pane milý,/ odpusť, čo sme previnili;/ my sa už len k Tebe utiekame;/ daj, nech v Tebe večný život máme!

KÁZEŇ; Modlitby ...

VERŠ PIESNE PO KÁZNI:(Nápev:Můj Ježíši, nejmilejší.)
Môj Ježiši, najmilejší,/ koľkože máš previnený,/ žes' tak ťažko poranený?/ Ježiši môj, najmilši môj,/ aká príčina je Tvojho/ umučenia preťažkého?/ Ach Pane, to moja vina/ trýznenia Tvojho príčina,/ hriechy moje Ťa ranili/ a na kríži usmrtili.

OFERA; - VYZNANIE VIERY

POZDRAV: Pán Boh ráč byť s vami!
ZBOR: I s duchom tvojím!

KOLEKTA: Kňaz spieva modlitbu
ZBOR: Amen.Amen.Amen.

ÁRONOVSKÉ POŽEHNANIE --- ZBOR:Amen.Amen.Amen.

SPEV NA VÝCHOD: (Nápev: Můj Ježíši,nejmilejší.)

Ježiši môj,najmilši môj,
všetko mile trpels' pre mňa,
seba samého dals' za mňa.
Ježiši môj,najmilši môj,
hľa, i ja sa Tebe dávam,
s dušou, s telom odovzdávam,
krvi Tvojej dôverujem,
ňou sa z hriechov očisťujem;
daj mi hriechov odpustenie
pre to horké umučenie!

*
*
****
*
*
*
*

VEĽKÝ PIATOK

PREDSPEV : Na strane prvej

ÚVODNÁ PIESEŇ: (Nápev: Rozmyšlejmež dnes.)
1. Rozmýšľajme dnes/ v svätom rozjímaní,/ ako Kristus Pán/ trpel mnohé rany/ od narodenia/ až i do skonania,/ bez spočívania.
2. Najprv v záhrade/ prijal poľúbenie/ zradcu Judáša/ Židom na znamenie:/ "Koho pobozkám,/ dobrý pozor dajte,/ Toho lapajte!"
3. Hneď sa valili/ ako levi vzteklí,/ a učeníci/ od Neho utiekli;/ vedený bol tak/ s krikom pre Annáša,/On spása naša.
4. Pilátovi Ho/ v zlosti odovzdali,/ nespravodlivo/ Naň tam žalovali/ Pilát rozkázal,/ by Ho bičovali,/ doňho sa dali.
5. Všetci kričali/ rano o deviatej:/ "Nechceme my ho/ trpieť už tu viacej;/ na dreve kríža/ nech svoj život zloží,/keď je Syn Boží!"
6. Z ostreho trnia/ veniec Mu uvili,/ Panovi nasmu/ na hlavu vložili/ posmešne sa Mu/ až po zem klaňali,/ kráľom Ho zvali.
7. Zaplačme aj my,/ o verní kresťania,/ a Mu ďakujme/ z toho dobrodenia,/ že svojou mukou/ oheň pekla zhasil,/aby nás spasil.

ANTIFONA:Kňaz: Kristus na vlastnom tele vyniesol na kríž naše hriechy,
ZBOR: Aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti.

POZDRAV: Kňaz: Pán Boh ráč byť svami!
ZBOR: I s duchom tvojím!

KOLEKTA: Kňaz spieva modlitbu.
ZBOR: Amen. Amen. Amen.

KŇAZ: Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.
Milí bratia a sestry! Vypočujte v dokončení históriu utrpenia a smrti Pána a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ako nám ju zaznačili evanjelisti: Matúš, Marek, Lukáš a Ján.

ZBOR: (Nápev: Ježiš,Pán života mého.)
Ach, deň smutný, žalostivý,/ plaču deň a ťažkosti,/ keď Pán Ježiš milostivý/ znášal zdobrotivosti/ pre človeka prehrešenie/ bolestive umučenie,/ hriešnym na potešenie,/ veriacim na spasenie.

KŇAZ: Keď sa MU vojaci naposmievali, zvliekli z Neho purpurový plášť a obliekli Ho do Jeho rúcha. Potom Ho viedli, aby Ho ukrižovali. A Ježiš si sám niesol kríž.

ZBOR: (Nápev:Krsitus príklad pokory.)
Smutný obraz, Kriste, zriem,/ jak nesieš sám kríž svoj:/ v ťažkostiach daj, nech vždy viem/ ním sa posilniť v boj / s pokúšaním, zúfalstvom/ Tys' svetlo nádeje;/ nech ono, keď sklesly som,/ vždy sa mi zaskveje.

KŇAZ: Keď však vychádzali, stretli človeka, ktorý sa vracal z poľa, a šiel práve tade, istého Šimona Cyrenejského, otca Alexandrovho a Rufovho ;toho pochytili a prinútili, aby Mu niesol Krí ž. Nasledoval Ho veľký zástup ľudu a žien, ktoré žialili nad Ním a oplakávali Ho. Ale Ježiš obrátil sa k ním a povedal: "Dcéry jeruzalemské, nenariekajte nado mnou. Ale nariekajte radšej nad sebou a nad svojim dietkami! Lebo, ajhľa, prichádzajú dni, v ktorých sa bude hovoriť: Blahoslavené neplodné a životy, ktoré nerodili,

a prsia ktoré nekojili! Vtedy začnú hovoriť vrchom:Padnite na nás! A pahorkom: Prikryte nás! Lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa bude diať so suchým?" A viedli aj iných dvoch zločincov, aby ich popravili s Ním.

ZBOR: (Nápev:Beranek jde,nesa dluhy.)
AJ, Baránok vín sveta tiaž/ znáša aj synov jeho,/ zástupca, hľa, priateľ sám náš/ umiera za hriešneho;/ v súdy, biedy, kríž sa dáva,/ horká smrť Ho očakáva,/ má krvou rozvlažiť zem,/ hanba, posmech, ťažké rany,/ Jeho údel v umieraní,/ rečie však: "To preniesť chem."

KŇAZ: A viedli Ho na miesto ,menované Golgota, čo v preklade znamená Lebečne miesto. Tu Mu dali piť vína zmiešaného so žlčou, ale keď ochutnal, nechcel piť. Ponukli Mu i víno z myrhou, ale neprijal. Potom Ho tam ukrižovali, aj tých dvoch zločincov s Ním, jedného sprava, druhého zľava, a v prostriedku Ježiša. A naplnilo sa Písmo, ktoré hovori: "A počitali Ho medzi zločincov."

ZBOR: (Nápev:Já bídný červ.)
O, kvíl mi, spev, a rozpni krídla,/ preleť sveta končinámi,/ vytrhni ma z múk tohto bydla,/ som zovretý, hľa ,hrúzami;/ peklo priepasť otvára tu,/ Pán prináša obeť svatú.

KŇAZ: Keď Ho ukrižovali, bolo deväť hodín predpoludním. Pilát napísal aj nápis Jeho viny a dal vyvesiť na kríž. A napísané bolo: "Ježiš Nazaretský, kraľ židovský." Tento nápis čítalo mnoho Židov, pretože miesto, kde ukrižovali Ježiša bolo blízko mesta; a nápis bol hebrejský, latinský, a grécky. I povedali veľknazi Pilátovi: "Nepíš: Kraľ židovský, ale že On povedal: Kraľ židovský som!" Ale Pilát odpovedal: "Čo som napísal, napísal som." Vojaci, keď ukrižovali Ježiša, vzali Jeho rúcho, rozdelili ho na štyri čiastky, každému vojakovi po jednej, a vzali aj spodný odev. Ale spodný odev nebol zošívaný, ale od vrchu v celku utkaný. Preto si povedali: "Netrhajme ho, ale lósujme, čí bude," -aby sa naplnilo, čo povedal prorok: "Podelili si moje rúcho a o môj odev losovali." Vojaci teda tak spravili. Potom si sadli a strážili Ho tam.

ZBOR: (Nápev: Ač jest mé srdce smutné.)
Ja pri tebe zostanem/ a pri Tvojom kríži,/ až pomoci dostanem,/ keď sa hrôza zblíži,/ čo ma aj smrť zachváti/ a skoncuje so mnou,/ duch sa k Tebe navráti;/ zmiluj sa nado mnou!

KŇAZ: Tí, čo chodili tade, rúhali sa MU, potriasali hlavami a hovorili: "Hej, Ty, čo zboríš chrám a za tri dni ho vystavíš, zachráň sa, ak si Syn Boží, a zostúp z kríža!" Podobne sa Mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími, hovoriac: "Iných zachraňoval a seba nemôže zachrániť! Kristus, kraľ židovský, nech zostúpi teraz z kríža, aby sme videli a uverili v Neho! Dúfal v Boha, nech Ho teraz vyslobodí, ak chce; veď hovoril: Syn Boží som!" Uškľabovali sa aj poprední mužovia a hovorili: "Iných zachraňoval nech sa zachráni, ak je On Pomazaný Boží, ten vyvolený." Posmievali sa Mu aj vojaci, keď prichádzali a podavali Mu ocot; hovorili: "Ak si kráľ židovský, zachráň sa!" A ľud stál a díval sa. Vtedy povedal Ježiš: "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia."

ZBOR: (Nápev: Když Pán Ježiš na kríži.)
Z kríža riekol v slove vrelom:/ "Odpusť, Bože, nepriateľom,/ bo nevedia, čo činia,/Otče dobrý, prelaskavý,/keď ma hriešnici vinia."

KŇAZ: A podobne potupovali Ho aj lotri, ktorí boli s Ním ukrižovaní. Jeden zo zločincov, ktorí tam viseli, rúhal sa Mu a hovoril: "Ak si Kristus, zachráň seba i nás!" Ale druhý odpovedal a takto Ho karhal: "Ani ty sa Boha nebojíš, a si celkom tak odsúdený! A my spravodlivo, lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme popáchali, ale tento neurobil nič zlého." Potom riekol Ježišovi: "Pane Ježiši, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." Odpovedal mu Ježiš: "Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji!"

ZBOR: (Nápev: Což muj Buh chce.)
Tam na kríži, na Golgote,/ Pan sa vinie k lotrovi,/ "Amen ,dnes si so mnou v raji,/ ked ja prídem k Otcovi";/ o, rač aj nám, Spasiteľu/ tej milosti udeliť,/ nás do radu vyvolených/ v svojej slave prideliť.

KŇAZ: Pri kríži Ježišovom stála Jeho matka a sestra Jeho matky, Mária Kleofašová, a Mária Magdalena. Keď Ježiš uzrel matku a vedľa nej stáť učeníka, ktorého miloval, riekol matke: "Žena,ajhľa, tvoj syn!" Potom riekol učeníkovi:"Ajhľa, tvoja matka!" A od tej hodini prijal ju učeník k sebe.

ZBOR: (Nápev: Múdrost Otce nesmírná.)
O matku, hľa, pečuje,/ aj keď dokonáva,/ Jánovi ju zveruje,/ za syna ho dáva;/ tak chcem aj ja milovať/ mojích v každej dobe,/ by ma mohli spomínať,/ aj keď budem v hrobe.

KŇAZ: Ked prišla dvanásta hodina, stála sa tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní, slnko sa zatmelo. A o tretej hodine zvolal Ježiš veľkým hlasom:" Eli, Eli, lama sabachtani?" To je v preklade: "Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?"

ZBOR: (Nápev: Ježiš, Pán života mého.)
Pane, keď bol v tiesni duch Tvoj,/ zvolal si zo všetkých síl:/ Eli, Eli, ach, Boze môj,/ prečo si ma opustil?/ Ach, Kriste Pane na kríži,/ stoj pri mne, keď smrť sa blíži,/ a nech Tvoje zvolanie/ osladí mi skonanie.

KŇAZ: Keď to počuli niektorí z tých, čo tam stáli, hovorili:"Eliaša volá tento!" Potom vidiac, že je už vsetko dokonané, aby sa naplnilo Písmo, povedal Ježiš: "Žíznim!"

ZBOR: (Nápev: Když Pán Ježiš na kríží.)
Hľa, milosť Pána veliká;/ Len aby diabol hriešnika/ ohňom v pekle nezžieral,/ dychtiac po jeho spasení,/ v žízni veľkej umieral.

KŇAZ: A bola tam nádoba plná octu. A jeden z nich hneď bežal, vzal hubku, naplnil ju octom, nasadil na trstinu, na yzopovú tyč, a dával Mu k ústam piť. Ale ostatní hovorili: "Nechaj Ho, nech vidíme, či Eliáš príde Ho vyslobodiť." Ako Ježiš okúsil ocot, riekol: "Dokonané!"

ZBOR: (Nápev: Dokonáno, mej v pamäti.)

"Dokonané!" Na pamäti/ slovo maj, čo Kristus vetí,/ a uč sa i ty dobre konať,/ príklad Jeho vždy nasledovať;/ kým žiješ, v srdci to maj vpísané,/ že sám vraví: "Dokonané!"

KŇAZ: Konečne zvolal Ježiš silným hlasom: "Otče, do Tvojích rúk porúčam svojho ducha." A keď to povedal, nakloniac hlavu, odovzdal ducha Bohu a dokonal.

ZBOR: (Nápev: Když príde má hodina.)
Keď mi príde hodina,/ že už budem odchádzať,/ ta, pred tvár Hospodina,/ Kriste, ráč ma sprevádzať,/ Ty sám ráč vždy pri mne stáť;/ keď ma zbavíš časných múk,/ O ráč, dušu moju vziať/ sám do svojích svätých rúk.

(Krátka pauza, ticho, potom spoločne odriekaná modlitba):

Dokonals' Kriste, Spasiteľu milý,
dokonals' tíško v túto hodinu...
Ach, ako sme Ťa i my usúžili,
jak znevážili Tvoju nevinu! -
Ach,odpusť,odpusť,hriešnym ľuďom,
odpusť nám viny, poklesky!
A príjmi si nás po živote časnom,
prijm',Pane, z lásky v stan svoj nebeský! Amen.

KŇAZ: A hľa, chrámová opona roztrhla sa na dvoje od vrchu až do spodku, zem sa triasla,skali sa pukali, mnohé telá zosnulých svätých vstali, vyšli z hrobov a po Jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. Keď stotník, ktorý stal naproti Nemu,videl, že tak dokonal, povedal: "Tento človek bol naozaj Syn Boží! Spravodlivý!" A tí, čo s Ním strážili Ježiša, keď videli zemetrasenie a všetko, čo sa dialo, veľmi sa preľakli a hovorili: "Naozaj Syn Boží bol tento!"

ZBOR: (Nápev:O,prebídná svetská márnost.)
Že to bol Syn Boží iste,/ i sám stotnik vyznáva,/ áno, i tá zem o Kriste,/ svedectva nám vydáva:/ hroby sa, hľa, otvárajú,/svätí z mrtvých povstávajú,/ zem sa trasie žalosťou,/skalie puká ľútosťou.

KŇAZ: A všetky zástupy, ktoré sa zbehli na to divadlo, keď videli, čo sa stalo, bili sa v prsia a tak sa vracali domov. Všetci Jeho známi stáli však z ďaleka. A boli tam aj ženy, ktoré sa prizerali z ďaleka, medzi nimi aj Mária Magdalena, Mária, matka synov Zebedeových, ktoré Ho nasledovali a posluhovali MU, keď bol v Galilei,a mnohé iné, ktoré prišli s Ním do Jeruzaléma.
Keďže bol prípravný deň, požiadali Židia Piláta, aby ukrižovaným dal zlámať hnáty a sňať telá, aby neostali na kríži v sobotu; bol totiž veľký sobotný deň. I prišli vojaci a polámali hnáty prvému a tak aj druhému, ktorí boli s Ním ukrižovaní; keď však prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, nelámai Mu hnáty, ale jeden z vojakov prebodol Mu kopijou bok, a hned vysla krv a voda. A ten, čo to videl,vydal o tom svedectvo, a jeho svedectvo je pravdivé; on vie, že pravdu hovorí, aby ste aj vy verili. Stalo sa preto, aby sa naplnilo Písmo: "Jeho kosti nebudú zlámané." A zase iné Písmo hovorí:"Uvidia, do koho bodli."

ZBOR: (nápev: Nevinnost přemilá.)
Krv z pravého boka,/ ako by z potoka/ krvavého tečie;/ ach, zaplač, človeče!/ To pre zlosti/ neprávosti/ tvoje,ó,človeče,/ krv z Ježiša tečie.

KŇAZ: Keď sa zvečerilo, prišiel bohatý muž zo židovského mesta Arimatie, menom Jozef, vznešený radca, muž dobrý a spravodlivý a nesúhlasil s ich radou a skutkom, ktorý tiež očakával kraľovstvo Božie a bol učeníkom Ježišovým, ale tajným pre strach židovský. Ten išiel k Pilátovi, predstúpil smelo pred neho a prosil o telo Ježišovo, aby ho mohol sňať.

ZBOR: (Nápev: Rozžehnejme se s tím telem.)
Rozlúčme sa s týmto telom/ a zlozme ho v hrobe nemom/ s vierou, že Boh prislúbil čas,/ keď ho vzkriesí k životu zas.

KŇAZ: Pilát sa podivil, že už umrel; zavolal si stotníka a opýtal sa ho, či už dávno umrel. Keď sa to od stotníka dozvedel, privolil a rozkázal, aby mu ho vydali. Jozef kúpil plátno, prišiel a sňal Ježišovo telo. A prišiel aj Nikodém, ktorý prvý raz v noci bol prišiel k Nemu, a priniesol asi sto funtov myrhy zmiešanej s aloe. Potom vzali telo Ježišovo a zavinuli ho aj s tými voňavými vecami do plátna, ako je u Židov v obyčaji pochovávať. Na mieste, kde Ho ukrižovali, bola záhrada, a v záhrade nový hrob, ktorý si bol Jozef vytesal do skaly a v ktorom ešte nikdy nikto neležal. Tam teda položili Ježiša,keďže bol prípravný deň Židov a nastávala sobota, a hrob bol blízko, Jozef privalil veliký kameň k otvoru hrobu a odišiel. A bola tam Mária Magdaléna a Mária, matka Jozesová, a iná Mária, ktoré sedeli oproti hrobu a dívali sa, kde Ho položili a na to ako bolo uložené Jeho telo. Potom sa vrátili a pripravili vonné veci a masti. Ale v sobotu podľa prikázania odpočívali.

ZBOR: (Nápev: Ach,muj Bože.)
V-znes sa k Bohu/ nad oblohu/ tichej, smutnej piesne zvuk;/ hľa, v tej dobe,/ Kriste, v hrobe/ nastál koniec Tvojích múk.

KŇAZ: Na druhý deň, ktorý bol po prípravnom dni na sviatky, zhromaždili sa veľkňazi a farizeji k Pilátovi, hovoriac: "Pane, rozpomenúli sme sa, že ten zvodca riekol ešte za živa: Po troch dňoch vstanem. Rozkáž teda strážiť hrob až do tretieho dňa, aby azda neprišli v noci Jeho učeníci, neukradli Ho a nepovedali ľudu:"Vstal z mŕtvych. A bude posledný blud horší ako prvý." Odpovedal im Pilát: "Máte stráž, chodte a strážte, ako viete!" A šli, zabezpečili hrob: zapečatili kameň a postavili stráž. - AMEN.

ZBOR: (Nápev: Ach, takliž muj život.)
1. Ach, Pane, prim' aj od mňa veci vonné,/ hoc len tak, ako môžem, ich dám skromne;/ dar môj je cnosť/ a poslušnosť/ i srdce vrelé, aby si bol vo mne.
2. Ten hrob mi Svätý Duch Tvoj zapečatí,/ a viera v Teba sa mi nerozvráti;/ zostaň pri mne/ a daj i mne:/ nech Tvoja láska navždy ma uchváti.

PIESEŇ PRED KÁZŇOU: (Já bídný červ.)

1. Zem trasie sa a slnko hasne/ i to nebo slzy roní,/ hroby zívajú preúžasne,/skonáva Pán, hlavu kloní,/kríž je oltárom zmierenia,/ krv obeťou vykúpenia.
2. O Bože, duch môj na to hľadí,/ na bok ten, na sväté rany,/ a kým sa žiaľom srdce ladí,/ že Boh-človek utyraný,/ nebeské brány zavreté;/ to spôsobil hriech vo svete.
3. Preto,hľa, pod ten kríž ja padám,/ zhliadni očima vernýma,/ keď ducha v smrti raz ja oddam,/ do raja svojho prijmi ma;/ som hriešny, avšak umrieť chcem/ s vierou, že s Kristom povstanem!

KÁZEŇ: Modlitby...

VERŠ PIESNE PO KÁZNI: (Nápev: Rozžehnejme se s tím telem.)
Ajhľa, práve Ježiš milý/ odberá sa v tejto chvíli,/ trním venčená Mu hlava/ dušu Otcu odovzdáva.

OFERA; - VYZNANIE VIERY

POZDRAV: Pán Boh ráč byť s vámi!
ZBOR: I s duchom tvojím!

KOLEKTA: Kňaz spieva modlitbu
ZBOR: Amen.Amen.Amen.

ÁRONOVSKÉ POŽEHNANIE...
ZBOR: Amen.Amen.Amen.

SPEV NA VÝCHOD: (Napev:Rozžehnejme se s tím telem.)
Príde skoro premilý čas,
v ktorom archanjelský na hlas
vstanúc, uzriem Krista cele,
pôjdem k Nemu prevesele.

****

Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je
so všetkými nami! Amen!

*
*
****
*
*
*
*